

силно, както те обичамъ азъ. Азъ би жертвувала зарадъ тебе всичко; азъ би дала животътъ си и би те направила най-честитъ на свѣтътъ... (мисли) Тудорка ли? Но той не ѝ либи; тя сама каза, че той либи друга... (въздънна и клати глава) Иванко, Иванко!... (тръгнува да си утива).

ЯВЛЕНИЕ 5.

МАРИЯ И БАБА КЕРА.

Баба Кера (влиза и носи въ една когалена паничка вода).

Знамъ ли азъ? знамъ ли...

Мария (на срѣшта ѝ).

Какво е, бабо?

Баба Кера.

Ами че знамъ ли, пиле; донесохъ ти малко водица отъ онази. (подава ѝ паничката) Понакваси си малко челцето... знамъ ли азъ? виждамъ, че не ти е хубаво, пиле мое.

Мария (усмихва се).

Добрѣ, бабо, добрѣ. Турни го тамъ, че като дойдѣ. Сега утивамъ при татка, на-ли ме чака тамъ чичу? Ти тури това тамъ, че послѣ, когато си додѣ. (утива).

Баба Кера (гледа подиря ѝ и съмнително клати глава).

Горкото! какво ли му е? (утива къмъ столѣтъ) Охъ, млади сж, сами не знаятъ какво имъ е... Мирно дѣте, обичливо дѣте, какво му е отъ нѣколко време насамъ — не знамъ. Господъ да му дава всичко хубаво... (слага паничката на столѣтъ и начева да прибира цвѣтята) Младини я, това гледатъ, на това имъ е умътъ... (помирисва ту една, ту друга китка) Какво хубаво мериятъ... Не знамъ, да не е тази гъркиня — съкашъ че ште ми е пд-леко. Отъ както сж дошле тука съкашъ че всичко върви наопаки. Горката царичка! какво ли ѝ е? (разтрѣбва и си бърбори).